

si els examinem des del punt de mira general de la legislació de les Corts Constituents, i, si més concretment, els relacionem amb la vida granollerina.

Mai com ara, Espanya havia tingut una legislació social més a profit dels treballadors — que tenen una protecció especial — ni els organismes de l'Estat havien creat i desenvolupat més institucions en benefici de la classe obrera; des del 14 d'Abril de l'any 1931, es pot ben dir que sembla que no es legisli més que pels obrers i per als obrers, reconeixent-los drets que estaven ben lluny d'esperar; a què ve, doncs, emprar aquests procediments de rebel·lia i de violència, com si estessin en un lloc d'esclavatge?

Però si ens concretem a l'industrial que ha estat atropellat, com a tots en general, els que estan establerts a la nostra ciutat, veurem que encara és més injust el que amb ells s'ha fet; no és cert el que digué aquell full reproable dels comerciants i industrials granollerins; el comerç i la indústria d'aquesta comarca són honrats, i no defrauden en la quantitat ni adulteren els productes.

Als que han fet aquestes afirmacions tan gratuïtes, jo els invito a que senyalin un sol acte d'aquells punibles comès pels contribuents esmentats; en l'any que ha finit no hi ha hagut cap sumari al Jutjat, ni cap denúncia per les comissions inspectores contra un industrial o comerciant granollerí per defraudació en el pes o adulteració de productes, però, en canvi, si que trobem els noms d'ells i de les seves entitats en obres a profit de la ciutat i de la classe obrera i no pas per pressió de cap mena, sinó per lliure i espontània voluntat.

A més d'un delictes el que s'ha fet, ha estat cometre una injustícia i un pecat d'ingratitude del que no n'és mereixedor ni en Gual, ni cap que com ell que podia trobar-se en el mateix cas.

Fem constar, doncs, la més ferma protesta pel succeït, i esperem que la reflexió aconsellarà als que tenen ascendent sobre els obrers, i a aquests, que no deuen emprar-se procediments de violència en les seves lluites, per justes que puguin ésser les seves aspiracions.

Maluquer i Salvador, 719

Centre Gremial GRANOLLERS

Assistència a les autoritats

Labor Societària

Amb motiu de l'assalt de la botiga de que fou víctima el nostre consoci senyor Modest Gual, i la vaga general que durant unes hores volgué imposar-se a la nostra ciutat, el «Centre Gremial» envià una comissió a la primera autoritat local, manifestant-li la seva adhesió i la més ferma protesta per aquells actes.

La Confederació Gremial Catalana

El «Centre Gremial» ha rebut una comunicació d'aquesta agrupació que s'està constituint, en prec de que volgués adherir-se a la Confederació.

Atenent a que els principis que informen aquesta unió d'entitats no són els que creiem deuen regir — i que ja hem senyalat en alguns números d'aquest butlletí, — i que per altra banda, gairebé encara no nascuda, sembla que ja s'han promogut

desavenences entre els elements que haurien de constituir la Confederació, la Junta Directiva acorda i així ho manifesta als iniciadors, que de moment no pensava ingressar-hi.

Adhesió del «Centre Gremial»

Aquesta entitat assistí a la segona reunió que per iniciativa de l'«Agrupació Excursionista de Granollers» es celebrà el dia 19 de Desembre, i en la qual s'aprovà l'instància a elevar a la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, per demanar-li la creació a Granollers de l'Institut de la Dona que treballa i al mateix temps l'habilitació d'una sala per poguer-hi celebrar exposicions, conferències i concerts.

La dita instància, signada pel «Centre Gremial», porta en primer lloc la firma de l'Ajuntament.